

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118388122
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6118388122.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. XX, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., so sídlom Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406 proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Digital Park I, Einsteinova 21, IČO: 31 383 408, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, o zaplatenie 6.079,78 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku K2-24C/3/2019 - 984 z 24.4.2025 Mestského súdu Košice

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) v poradí druhým rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi 6.079,78 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 25.8.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Opätovne tak rozhodol o žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tým, že mu bola dňa 8.3.2018 spôsobená škoda na motorovom vozidle MERCEDES BENZ SL 500, EČV: B., ktorého bol v tom čase vlastníkom, pričom škodu spôsobil vodič D. D., ktorý bol poisteným žalovaného. Dňa 13.3.2018 bol žalovaným vyhotovený zápis o poškodení vozidla žalobcu menujúc poškodené diely, ktorých výmena je potrebná, aby bolo vozidlo uvedené do stavu pred poistnou udalosťou, v ktorom zápise žalovaný odporúčal výmenu (nie opravu) poškodených dielov motorového vozidla a z titulu poistného plnenia žalobcovi vyplatil 4.638,56 €. Žalobca si následne dal vypracovať kalkuláciu nákladov nevyhnutných na opravu poškodeného vozidla, podľa ktorej náklady predstavovali sumu 12.555,88 €, ktorú kalkuláciu žalobca adresoval žalovanému so žiadosťou o doplatenie rozdielu. Žalovaný listom z 12.6.2018 oznámil žalobcovi, že mu bola uhradená skutočná škoda, ale ak predloží faktúru na odstránenie následkov poškodenia s dokladom o úhrade, pristúpi k prehodnoteniu poistného plnenia. Žalobca dal opraviť motorové vozidlo v autoservise PETREX CAR s.r.o., ktorému uhradil fakturovanú sumu za opravu vo výške 10.718,34 €. Žalobca faktúru spolu so žiadosťou o doplatenie poistného plnenia zaslal žalovanému, v dôsledku čoho došlo k doobhliadke vozidla technikom žalovaného, ktorý konštatoval, že oprava nebola realizovaná v rozsahu deklarovanom predloženou faktúrou, preto žalovaný odmietol vyplatiť žalobcovi ďalšie poistné plnenie. Žalobou sa žalobca domáhal rozdielu medzi vyplateným poistným plnením a skutočnými nákladmi na opravu vozidla v zmysle faktúry ako aj zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6079,78 € od 13.5.2018 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozsudkom 24C/3/2019 - 441 z 22.6.2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.079,78 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 25.8.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu zamietol, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 247,02 € do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Po odvolaní sa žalovaného proti vyhovujúcemu a súvisiacemu výroku o trovách konania tohto rozsudku Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením sp. zn. 2Co/4/2022 z 27.1.2023 zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súdu vytkol predčasnosť záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie a síce, že súdom nariadený znalec konštatoval, že pravé predné dvere, pravý predný blatník a pravý zadný blatník boli len opravované, nie menené, pri pravom prednom a pravom zadnom nárazníku nie je možné dokázať, či boli alebo neboli menené a disk pravého predného kolesa bol vymenený, ale k svojim záverom dospel len na základe merania hrúbky laku. Znalec tiež uviedol, že jednoznačne preukázať, že v danom prípade došlo len k oprave pôvodných náhradných dielov a nie k ich výmene, by bolo možné len odstránením čalúnenia z dverí, čím by sa dalo zistiť, či bola použitá technológia PDR, čiže technológia vyťahovania, pretože na opravovaných častiach by boli po nej stopy, avšak súd konštatoval, že takéto dokazovanie žalovaný nenavrhol. Súd sa nielenže nepokúsil odstrániť rozpory medzi tvrdeniami znalca a svedka D. E. (ktorý tvrdil, že diely boli menené za zárovňané a nie opravované), ale v rozhodnutí sa ani nepokúsil vysvetliť, prečo jednoznačne uveril svedkovi a nie znalcovi. Odvolací súd dal za pravdu odvolateľovi aj v tom, že súd prvýkrát až v rozsudku uviedol skutočnosť, že žalovaný nenavrhol demontáž sporných dielov, čo prispelo k neuneseniu jeho dôkazného bremena. Takýto postup odvolací súd nepovažoval za správny ani za spravodlivý a vzhľadom na závery znaleckého dokazovania aj prekvapivý vo vzťahu k žalovanému. Žalovaný od začiatku sporu namietal nie rozsah opravy na poškodenom motorovom vozidle, ale spôsob akým k tejto oprave podľa faktúry malo dôjsť, keď tvrdil, že poškodené diely neboli vymenené (ani za nové ani za zárovňané), ale boli len opravované, čo nesúhlasí so skutočnosťami uvedenými vo faktúre č. 2018012, preto pre rozhodnutie vo veci sa stalo podstatným zodpovedanie otázky, či oprava motorového vozidla žalobcu bola vykonaná spôsobom, ktorý vyplýva z faktúry č. 2018012 spol. PETREX CAR, s.r.o. alebo spôsobom ako tvrdil žalovaný opierajúc sa aj o závery znaleckého dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku tiež absentovala akákoľvek úvaha súdu ohľadom hodnotenia znaleckého posudku znalca F. G. B. č. 36/2019, teda či tento dôkaz súd vyhodnotil ako dôveryhodný a tiež ako sa vyporiadal s obranou žalovaného, ktorý s poukazom na znalecký posudok tvrdil, že k oprave motorového vozidla žalobcu nemohlo dôjsť spôsobom uvedeným v žalobe. Uložil súdu v ďalšom konaní odstrániť nedostatky doterajšieho rozhodovania, dôkladne posúdiť všetky relevantné skutočnosti potrebné pre spravodlivé rozhodnutie veci, umožniť stranám uplatniť prípadné ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po posúdení podľa relevantného hmotného práva rozhodnutie následne odôvodniť tak, aby sa dôsledne, presvedčivo a logicky vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán, s námietkami uvedenými v odvolaní (aj vo vyjadrení k odvolaniu) a zároveň aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

5. Po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu súd prvej inštancie vec opätovne prejednal použijúc ust. § 4 ods. 1, 2 a 4, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 zák. č. 381/2001 Z. z., § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a Prílohu 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z.. Konštatoval, že v prípade poškodených vecí, ktorých uvedenie do pôvodného stavu je možné, nie je rozhodné, či poškodená vec je skutočne opravovaná a či je oprava aj dokončená. Zásada, že je treba vychádzať zo skutočnej ceny opravy, pokiaľ táto bola uskutočnená, platí iba za predpokladu, že oprava bola vykonaná v celom rozsahu, bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodnej udalosti. Výšku peňažnej náhrady, vyjadrujúcej náklady na uvedenie do pôvodného stavu, je preto potrebné zistiť a stanoviť objektívne a nezávisle na náhodných okolnostiach nesúvisiacich so škodovou udalosťou. Uzavrel, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 8.3.2018 došlo k dopravnej nehode spôsobenej poisteným žalovaného, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu, preto je žalovaný v zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. povinný nahradiť žalobcovi ako poškodenému vzniknutú škodu. Podľa zápisu o poškodení predmetného motorového vozidla z 13.3.2018 vyhotoveného technikom žalovaného a podpísaného aj žalobcom bolo ustálené, že žalovaný ako poisťovňa opravu odporúča v rozsahu uvedenom v tomto zápise, t.j. výmena a lakovanie predného nárazníka + lišty, výmena a lakovanie pravého predného blatníka, výmena a lakovanie pravých predných dverí, výmena a lakovanie

pravého zadného nárazníka, výmena a lakovanie zadného blatníka a výmena pravého disku. Poistná udalosť bola likvidovaná rozpočtom, pričom žalovaný rozpočtom vyčíslil náklady na opravu motorového vozidla vo výške 5.027,80 € (z toho materiál - blatník PP, dvere PP, blatník ZP, disk PP vo výške 2.539,90 € a práce - bez ich špecifikácie vo výške 2.487,90 €), od ktorých odpočítal zhodnotenie motorového vozidla vo výške 389,24 € a žalobcovi vyplatil poistné plnenie vo výške 4.638,56 €. Po opravení vozidla a doručení faktúry od spoločnosti PETREX CARS s.r.o. žalovanému, žalobca žiadal o doplatenie rozdielu medzi cenou za opravu a vyplateným poistným plnením vo výške 6.079,78 €, ktorý rozdiel žalovaný odmietol vyplatiť s odôvodnením, že na základe nameranej hrúbky laku bolo zistené, že oprava nebola realizovaná v rozsahu deklarovanom faktúrou, pretože jednotlivé diely neboli vymenené len opravené. Medzi stranami teda nebol sporný rozsah poškodenia vozidla ani skutočnosť, že žalovaný ako poisťovňa odporúčal opravu vozidla v rozsahu uvedenom v zápise z 13.3.2018. Sporným bol rozsah skutočne realizovaných prác a použitého materiálu pri oprave poškodeného vozidla a v dôsledku toho oprávnené náklady vynaložené na opravu auta a výška škody, na ktoré skutočnosť súd zamerl svoje dokazovanie.

6. Čo sa týka výpočtu nákladov na opravu vozidla vo výške 5.027,80 € a škody vo výške 4.638,56 € vyhotoveným žalovaným, podľa názoru súdu tento nezodpovedá skutočnosti, k čomu súd dospel porovnaním so znaleckými posudkami dvoch znalcov v tomto konaní. Znalec F. D. H. pri vyčíslení nákladov na opravu vozidla vo výške 14.072 € a škody vo výške 11.870 € (po úprave vo výške 13.421 €) postupoval podľa Prílohy 6 vyhl. MS SR č. 492/2004 Z.z.. Vychádzal z východiskovej hodnoty vozidla vo výške 147.711 €, z normohodiny 110 € autorizovaného autoservisu pre vozidlá zn. Mercedes Benz MOTOR-CAR Košice, s.r.o. platnej v marci 2018, poškodenia stanoveného v zápise z obhliadky zo dňa 13.3.2018, z počtu normohodín podľa kalkulácie opravy vozidla spracovanej autoservisom MOTOR-CAR Košice, s.r.o. a ceny materiálov podľa ponuky dodávky náhradných dielov od MOTOR-CAR Košice, s.r.o. k 19.3.2018.

7. Znalec F. G. B. pri vyčíslení nákladov na opravu vozidla vo výške 7.164,50 € a škody vo výške 10.298 € vychádzal zo skutočných nákladov na opravu, pričom zohľadnil to, že dvere a dva blatníky neboli menené, boli len opravené a prestriekané, hoci faktúra opravcu deklarovala ich výmenu. Pri prednom a zadnom nárazníku a disku zohľadnil výmenu a ďalšie s tým súvisiace práce a pri zadnom a prednom pravom blatníku a pravých predných dverách zohľadnil len práce súvisiace s prestriekaním, ktoré podľa jeho názoru boli reálne vykonané vychádzajúc z merania hrúbky laku na poškodených dieloch technikom žalovaného a technikom pracoviska kontroly originality vozidiel OVA s.r.o. a z presnosti osadenia dverí na aute, kde nevidno stopy po závesoch dverí ani zámkoch dverí, preto je nepravdepodobné, že došlo ku demontáži a opätovnej montáži dverí, čo zistil fyzickou obhliadkou vozidla.

8. Znalec F. B. tiež konštatoval, že jednoznačne preukázať, že v danom prípade došlo len k oprave pôvodných náhradných dielov a nie k ich výmene, by bolo možné len demontážou týchto dielov z vozidla a následným zistením použitia technológie PDR (technológia vyťahovania, pričom obaja znalci sa zhodli, že ak boli tieto 3 diely opravované, pri ich oprave by použitie tohto prístroja bolo nevyhnutné), pretože na opravovaných dieloch by boli po nej stopy. Podľa F. H. ani demontážou dielov nemusí byť použitie technológie PDR zistiteľné, lebo zvyčajne dochádza následne k nástreku oparovaných dielov antikoróznym postrekom, ktorý prekryje stopy po použití PDR prístroja. Podľa F. B. prevedená oprava vozidla bola nekvalitná a neodborná, v dôsledku čoho došlo k zníženiu hodnoty vozidla, ktorú skutočnosť zohľadnil pri výške škody (podľa príl. 6 vyhl. MS SR č. 492/2004 Z.z.) a skutočnú škodu vyčíslil ako súčet nákladov na opravu a rozdielu cien vozidla pred poškodením a po oprave vo výške 10.298 €.

9. K žiadosti žalovaného o vykonanie ďalšieho kontrolného znaleckého dokazovania súd uviedol, že ho nepovažuje za účelné a hospodárne, nakoľko vozidlo nie je už vo vlastníctve žalobcu, z ktorého dôvodu žiaden znalec nemôže vykonať fyzickú obhliadku vozidla prípadne demontáž sporných dielov a aj vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od opravy (vykonaná v 8/2018) auta vyrobeného v roku 2002, je minimálna pravdepodobnosť zistenia reálneho rozsahu a spôsobu opravy vozidla.

10. Súd konštatoval, že ani doplneným dokazovaním nebolo možné jednoznačne zistiť účelné náklady vynaložené na opravu vozidla žalobcu, t.j. rozsah skutočne vykonaných prác a použitého materiálu. Preukázané a nesporné bolo, že žalobca - podľa pokynov žalovaného - dal vozidlo opraviť, servis mu deklaroval opravu v rozsahu a spôsobom opísaným vo faktúre (čo korešponduje aj so zápisom o poškodení vozidla vyhotoveným žalovaným dňa 13.3.2018) a žalobca vyfakturovanú cenu za opravu vozidla v celom rozsahu uhradil, preto súd v snahe spravodlivo usporiadať pomery medzi stranami,

považoval nárok žalobcu v celom rozsahu za dôvodný a žalovaného zaviazal na zapltenie skutočnej škody, ktorú žalobca utrpel pri predmetnej škodovej udalosti vo výške 6.079,78 € (celková škoda 10.718,34 € mínus plnenie žalovaného vo výške 4.638,56 €).

11. K žalovaným namietanej neprímeranosti normohodiny autoservisu, ktorý vykonal opravu vozidla žalobcu súd uviedol, že žalovaným predložené cenníky iných autoservisov nepreukázali neprímeranosť výšky normohodiny, totiž ani jeden z predložených cenníkov nevyhovoval požiadavke porovnania s inými neautorizovanými autoservismi v rozhodnom čase a v danom regióne, preto súd mal za to, že žalovaný ohľadom tejto skutočnosti neunesol dôkazné bremeno.

12. Súd zaviazal žalovaného aj na zapltenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy počnúc dňom 25.8.2018. Dôvodil, že z ust. § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania so splnením povinnosti riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Nakoľko žalobca doručil žalovanému faktúru, ktorou servis vyfakturoval opravu predmetného motorového vozidla dňa 9.8.2018 a 15-dňová lehota poisťovne na plnenie uplynula 24.8.2018, nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania, od ktorého dňa priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

13. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Závery súdu prvej inštancie prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku považoval za arbitrárne a nezohľadňujúce okolnosti danej veci. Poukazujúc na § 4 ods. 2 písm. b/ a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. mal za to, že povinnosť poisťovateľa nahradiť poškodenému škodu za poisteného sa vzťahuje iba na prípady, kedy poškodený náležite preukáže uplatnený nárok. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže znaleckým posudkom č. 36/2019 z 9.12.2019 vypracovaným znalcom F. G. B. a k nemu prináležiacim doplnkom č. 1/2024 a doplnkom k doplnku č. 1A/2024 v znení dodatku č. 1B/2025 (ďalej len „znalecký posudok“) bolo preukázané, že pri oprave motorového vozidla žalobcu neboli použité nové náhradné diely, ale došlo iba k oprave pôvodných náhradných dielov, ich tmeleniu a prelakovaniu a to z dôvodu, že na dverách vozidla bola nameraná hrúbka až do 1820 mikrónov, čo zodpovedá opakovanému opraveniu a tmeleniu (pravé dvere, pravý predný blatník a pravý zadný blatník museli byť poškodené a opravované, čo vyplýva aj z meraní pracoviska kontroly originality), v danej veci došlo k 5-násobnému prekročeniu limitov, ktoré sú udávané od výrobcov, znalec svoje zistenia konzultoval s F. C. I., expertom na lakovanie vozidiel, a aj na základe presnosti osadenia dverí je nepravdepodobné, že došlo k ich demontáži. Tieto závery nie sú podľa žalovaného spôsobilé vyvrátiť ani závery znaleckého posudku F. H., pretože F. H. nevykonal osobnú obhliadku vozidla s meraním hrúbky náteru, ani nezohľadnil, že pravé dvere, pravý predný blatník a pravý zadný blatník boli iba opravované, nie menené, ktoré skutočnosti majú pritom zásadný vplyv na určenie výšky skutočnej škody. Konklúzie znalca F. B. sú konzistentné a potvrdzujú správnosť postupu žalovaného pri likvidácii poisťovej udalosti, keď potvrdil, že oprava motorového vozidla nebola realizovaná v rozsahu a spôsobom, ktorý je špecifikovaný vo faktúre č. 2018012 vystavenej spoločnosťou PETREX CAR, s.r.o., preto žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom skutočnej výšky škody a žalobu bolo nevyhnutné zamietnuť. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 3/2015 z 28.6.2016, v zmysle ktorého výška skutočnej škody v intenciách povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nie je daná čiastkou poškodeným skutočne zapltenou na základe faktúry, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej, preto skutočná škoda na strane žalobcu môže podľa doterajších výsledkov znaleckého dokazovania predstavovať maximálne sumu 2.525,94 €.

14. Napriek tomu, že pravdivosť „procesnej obrany“ žalovaného bola potvrdená objektívnym odborným skúmaním, súd prekvapivo uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, pričom žalobca, ktorého dôkazné bremeno ohľadom skutočnej výšky škody zaťažovalo, ani autoservis nepredložili v konaní dôkazné prostriedky o údajnej kúpe náhradných dielov, preto mal súd túto skutočnosť posúdiť v prospech žalovaného a vychádzať z toho, že ku tvrdenej kúpe náhradných dielov a s tým súvisiacou výmenou poškodených dielov nedošlo. Namietal tiež súdom priznané úroky z omeškania, nakoľko si žalovaný

splnil všetky svoje povinnosti poisťovateľa. Žalovaný v trojmesačnej lehote od doloženia faktúry splnil listom z 11.10.2018 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania poukajúc aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo opakovane prezentované v rozsudku z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 a v rozsudku z 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017. Navrhol, aby odvolací napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný odvolacie dôvody v odvolaní tvrdil, avšak neuviedol, v čom spočíva ich naplnenie in concreto, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol v súlade s § 386 písm. d/ CSP. K tvrdeniu žalovaného, že pri doobhliadke vozidla bolo meraním množstva laku na karosérii zistené, že karoséria motorového vozidla (na poškodených miestach) vykazuje nadmerné množstvo laku, čo preukazuje, že nedošlo k výmene jednotlivých dielov, ale iba k ich prelakovaniu uviedol, že samotná nameraná hrúbka laku nemôže jednoznačne preukazovať, že došlo len k oprave náhradných dielov namiesto ich výmeny. Žalobca počas celého konania tvrdil, že na motorovom vozidle boli použité zánovné náhradné diely ako mu to deklaroval servis a len z uvedeného dôvodu bola nameraná vyššia hrúbka laku na vymenených dielov a tieto zánovné diely mohli byť už aj pred ich kúpou lakované a opravované, čo v konaní nebolo preukázané dôkazom opaku a z uvedeného dôvodu žalovaný neunesol ním tvrdené dôkazné bremeno. Žalobca ako poškodený sa žiadneho porušenia zákona nedopustil a jedine súhlasil so skutočnosťou, aby servis pri vykonávaní opravy vozidla použil zánovné diely na opravu vozidla a celková suma za opravu vozidla bola aj z uvedeného dôvodu nižšia ako by bola pri použití nových dielov, ktorá skutočnosť je na prospech žalovaného. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že škoda na majetku žalobcu bola len v ním deklarovanej výške 4638,56 €, pričom objektivizovaná výška škoda na majetku žalobcu bola v konaní preukázaná až 4 násobne vyššia (znaleckým posudkom F. H.). Žalovaný v odvolaní popiera nespornú skutočnosť (tvrdí, že ju preukázal), že na opravu vozidla neboli použité nové náhradné diely, čo žalobca počas celého súdneho konania ani len netvrdil, navyše sám žalovaný vo svojom zápise o obhliadke určil, že diely je potrebné vymeniť, pretože poškodené diely sú zlomené a nie je možné pristúpiť k ich oprave. Rovnako z výsluchu znalcov vyplynulo, že opravu týchto náhradných dielov by ani neodporučili, pričom táto oprava by bola veľmi náročná a s neistým výsledkom. Žalobca poukázal na viaceré rozpory ohľadom znaleckého dokazovania znalcom F. B., napr. keď tvrdil, že oprava mala byť vykonaná pomocou PDR technológie, na ktorú nie je odborníkom, ale napriek tomu tvrdil, že týmto spôsobom boli diely opravované k čomu navyše aj stanovil rozsah hodín potrebných prác na vykonanie opravárenských prác pomocou technológie, ktorú ani len nepozná. Ďalej poukázal na „konzultantov“ a to pána F. C. I., ktorý uviedol, že podľa jeho názoru nie je možné jednoznačne len na základe merania hrúbky náteru (nie iba laku, lebo lak je vrchná vrstva) určiť či boli použité nové alebo pôvodné diely, avšak konštatoval, že podľa nameraných výsledkov si dovoľuje tvrdiť, že neboli použité nové diely (konzultoval len namerané hodnoty v súvislosti s novými a nie zánovnými dielmi). F. B. dokonca uviedol, že výsledky z kontroly originality a nimi uskutočnenom meraní nikdy ani len nevidel. Rovnako argument o presnom osadení dverí je len všeobecné tvrdenie bez akéhokoľvek odborného posúdenia alebo zdôvodnenia, pričom svedok E. na pojednávaní uviedol, že aj v prípade opravy dverí by ich bolo potrebné demontovať, pretože inak by sa nedali nalakovať. Argument znalca F. B. o 5 násobnom prekročení vrstvy laku vyvrátil svedok E., keď uviedol, že aj pri lakovaní sa môžu naniesť takéto vrstvy, napr. keď sa lakuje ručne, vtedy lak stečie a môžu byť niekde aj hrubšie vrstvy a nehovoriac o tom, že históriu náhradných dielov, ktoré použil nepoznal, to znamená, že aj predtým ako ich lakoval už tam mohli byť viaceré vrstvy laku. Argument žalovaného, že znalec F. H. nevykonal obhliadku vozidla, preto nemôže vypracovať znalecký posudok a preskúmať odborné závery znalca F. B. považuje za absurdný a popierajúci žalobcovu právo na spravodlivý súdny proces. Žalobca za účelom preskúmania správnosti postupu znalca F. B. oslovil odborne spôsobilú osobu a to znalca F. H., aby preskúmal jeho odborné závery konštatujúc, že F. B. neuvažoval s alternatívou dodávky zánovných dielov, ktoré uvádza servis vo faktúre za opravu vozidla, preto jeho závery sú nedostatočné a neúplné, pričom zistil aj viaceré nesprávnosti, nezhody a svojvoľné postupy znalca F. B.. K dôkaznému bremenu uviedol, že žalobca predložil doklad - faktúru za opravu vozidla, v ktorej sú uvedené náhradné diely, ktoré boli zakúpené autoservisom na opravu vozidla, pričom jedinou skutočnosť, ktorú žalovaný zneužíva je tá, že autoservis, t. j. nie žalobca, nedisponuje dokladom o kúpe zánovných náhradných dielov, pretože tie zaobstaral tzv. z druhej ruky. Žalobcovi nie je zrejmé, odkiaľ žalovaný preberá myšlienkové pochody, kedy by predávajúci mal povinnosť predkladať kupujúcemu doklady o kúpe tovaru od jeho dodávateľov. Žalobca ako poškodený súhlasil s použitím zánovných náhradných dielov z druhej ruky, kedy doklad o kúpe autoservis nemusí evidovať. Žalovaný zároveň neznižil poisťné

plnenie z dôvodu, že žalobca mal predložiť doklady o kúpe náhradných dielov, ktoré zakúpil iný tretí subjekt, ktorý mu ich následne predal. Takúto povinnosť poškodený nemá v zmysle zákona o PZP, a v druhom rade by uvedené tvrdenie bolo aj rozšírením dôvodov na odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, čo je priamo v rozpore s ustanovením § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný poukazuje na preukázanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o PZP, žalobca uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom ako poškodený s vecou naloží, pretože tieto okolnosti sú náhodné a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď faktúra servisu s podrobným rozpisu prác a materiálu). Skutočná škoda vzniká už v okamihu poškodenia alebo znehodnotenia majetku, kde veľkosť skutočnej škody spravidla predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu. Žalobca práve z dôvodu jeho procesnej situácie, v akej sa ocitol a na preukázanie svojho uplatneného nároku, t. j. výšky spôsobenej škody, oslovil znalca F. H. za účelom objektivizovania rozsahu a výšky spôsobenej škody na majetku žalobcu, ktorý konštatoval, že vznikla škoda vo výške 13.421 €, pričom faktúra bola vyčíslená na vyčíslená na sumu 10.718,34 €. Žalobca preto preukázal uplatnený nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí, to znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. K úrokom z omeškania žalovaný v odvolaní účelovo poukázal na rozhodnutie NS SR uvedomujúc si, že uvedené rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Ústavného súdu SR. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti úrokov z omeškania považuje za správne a súladné so závermi vyjadrenými v Nálezoch Ústavného súdu z 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 a III. ÚS 214/2020- 29. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. V rámci odvolacej repliky žalovaný navyše poukázal na odôvodnenie rozsudku, v ktorom súd dospel k záveru, že ani doplneným dokazovaním nebolo možné jednoznačne zistiť účelné náklady vynaložené na opravu vozidla žalobcu, t. j. rozsah skutočne vykonaných prác a použitého materiálu a preto žalobe opätovne vyhovel a v ďalšom zopakoval odvolaciu argumentáciu.

17. V rámci odvolacej dupliky žalobca zotrval na argumentácii z vyjadrenia k odvolaniu.

18. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.10.2025 o 09.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 210, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

19. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v

prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

23. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie v merite veci je vecne správne.

24. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

25. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolateľa uvádza a dopĺňa nasledovné:

26. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že v konaní bolo preukázané, že pri oprave motorového vozidla žalobcu neboli použité nové náhradné diely, ale došlo iba k oprave pôvodných náhradných dielov, uvedené tvrdenie nevyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania. V konaní nebolo žalobcom ani len tvrdené, že pri oprave jeho vozidla boli použité nové náhradné diely, preto nešlo o spornú skutočnosť a táto preto nebola ani len predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania bola skutočnosť, či oprava vozidla žalobcu bola vykonaná v rozsahu deklarovanom faktúrou t.j., či pri oprave motorového vozidla žalobcu boli diely menené (za zánovné) alebo došlo len k oprave pôvodných poškodených dielov.

27. Žalovaný v odvolaní síce tvrdí, že v konaní preukázal, že poškodené diely boli len opravované a to na základe nameraných hodnôt hrúbky náteru na dieloch, avšak tento záver opäť nevyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania. Samotný znalec F. B., na ktorého znalecký posudok sa žalovaný odvoláva, síce v znaleckom posudku vychádzal zo záveru, že nie všetky poškodené diely boli menené, ale boli len opravované, čomu prispôbil aj výpočet výšky škody, avšak v konaní sám tvrdil, že jednoznačne preukázať opravu pôvodných dielov a tým pádom vylúčiť ich výmenu za zánovné diely, by bolo možné len ich demontážou a ich následným skúmaním, k čomu však nedošlo, preto nemožno dať za pravdu odvolateľovi, že by bol v konaní preukázal, že poškodené diely boli opravované a nie menené.

28. V odvolaní žalovaný tiež tvrdil, závery F. B. ohľadom opravy poškodených dielov nie sú spôsobilé vyvrátiť ani závery znaleckého posudku F. H., pretože znalec F. H. nevykonal osobnú obhliadku vozidla s meraním hrúbky náteru. Znalec F. B. dospel k záveru o oprave poškodených dielov jednak na základe nameranej hrúbky náteru na poškodených dieloch (z ktorých hodnôt vychádzal aj znalec F. H.) ako aj z presnosti osadenia dverí, z ktorých vyvodil, že nedošlo k ich demontáži. V priebehu konania však znalec F. B. uviedol, že jednoznačne preukázať opravu a nie výmenu poškodených dielov by bolo možné iba demontážou sporných dielov, ku ktorej v rámci znaleckého dokazovania nedošlo, preto napokon obaja znalci vychádzali len z nameraných hodnôt náteru na poškodených dieloch, na základe ktorých

však dospeli k rozdielnym záverom. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, prečo by znalecký posudok F. H. nebol spôsobilý vyvrátiť závery F. B. za situácie ak obaja znalci vychádzali z rovnakých nameraných hodnôt náteru.

29. Odvolací súd pripomína, že úlohou znalca F. H. bolo preskúmať závery znaleckého posudku F. B., čo je bežnou a možnou znaleckou činnosťou, preto odvolaciemu súdu nie je zrejmé prečo by nevykonanie fyzickej obhliadky vozidla F. H. vylučovalo znalca z preskúmania záverov znaleckého posudku iného znalca. Úlohou znalca F. B. bolo vykonať obhliadku motorového vozidla žalobcu, zistiť skutočný rozsah výšky škody na motorovom vozidle spôsobenej škodou udalosťou zo dňa 8.3.2018, posúdiť, či oprava bola realizovaná v rozsahu predloženej faktúry č. 2018012 vystavenej spoločnosťou Petrex Car, s.r.o. a ďalšie, pričom úlohou znalca F. H. v znaleckom posudku 9/2023 bolo stanoviť výšku škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle žalobcu a v znaleckom posudku 7/2024 bolo posúdiť znalecké posudky F. B. podané v rámci tohto konania. Napokon aj F. B. v doplnku č. 1/2024 k znaleckému posudku č. 36/2019 mal za úlohu okrem iného vyjadriť sa k zisteniam a k záverom znaleckého posudku č. 9/2023 vypracovaného F. H., preto odvolacia námietka ohľadom nemožnosti preskúmania znaleckého posudku F. B. iným znalcom neobstojí.

30. Žalovaný v ďalšom viacerými odvolacími námietkami smeroval k záveru, že žalobca nepreukázal žalobou uplatnený nárok, nakoľko neunesol dôkazné bremeno ohľadom výšky skutočne spôsobenej škody.

31. Vo vzťahu k výške škody žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3MCdo/3/2015, v zmysle ktorého výška skutočnej škody nie je daná čiastkou poškodeným skutočne zaplatenou, ale výškou čiastky účelne vynaloženej, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Napokon sám odvolací súd v zrušujúcom uznesení v bode 25. odôvodnenia uviedol, že pre rozhodnutie vo veci sa stalo podstatným zodpovedanie otázky, či oprava motorového vozidla žalobcu bola vykonaná spôsobom, ktorý vyplýva z faktúry č. č. 2018012 spoločnosti PETREX CAR, s.r.o., alebo spôsobom ako tvrdil žalovaný, čím určil, že podstatným je v konaní zistiť skutočnú výšku škody, teda čiastku žalobcom účelne vynaloženú na opravu vozidla.

32. Skutočná škoda vzniká už v okamihu zničenia, straty, poškodenia alebo znehodnotenia majetku, kde veľkosť skutočnej škody spravidla predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu.“ (R 55/1971).

33. Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody (R 5/1988, R 25/1990).

34. Odvolací súd reflektuje skutočnosť, že ani doplneným dokazovaním sa súdu prvej inštancie nepodarilo zistiť, či oprava vozidla žalobcu bola realizovaná spôsobom deklarovaným faktúrou, avšak má za to, že vzhľadom na dôkaznú núdzu, v ktorej sa žalobca ocitol v maximálnej možnej miere preukázal žalobou uplatnený nárok a ohľadom rozhodných skutočností uniesol dôkazné bremeno.

35. Žalobca si zmluvne zabezpečil opravu motorového vozidla po škodovej udalosti v neautorizovanom autoservise, vykonanie opravy doložil faktúrou, ku ktorej bol pripojený pracovný a dodací list. Podľa pracovného listu pracovné úkony pri predmetnej oprave boli vo výške 5.818 € a na dodacom liste sú uvedené náhradné diely a materiál použitý pri oprave v celkovej sume 5.102,32 €. Samotný žalobca, ktorý si dal auto opraviť do autoservisu, bol odkázaný len na údaje a tvrdenia autoservisu, nedisponoval objednávkami náhradných dielov a nevedel ich predložiť, ale túto povinnosť v súdnom konaní ani nemal a žiaden zákon mu ju logicky ani neukladá, lebo bol len objednávateľom opravy a od servisu dôvodne očakával, že opravu na aute mu vykoná odborne, včas, v rozsahu potrebnom na jeho navrátenie do stavu pred nehodou a spôsobom, ktorý nielen vyplýva zo zápisu likvidátora o poškodení vozidla k škodovej udalosti ale aj spôsobom, za ktorý autoservis fakturoval za práce a materiál.

36. Už v zrušujúcom uznesení odvolací súd poukázal na špecifickú situáciu, v ktorej sa žalobca ocitol v dôsledku rozporných tvrdení medzi autoservisom a poisťovňou, t.j. medzi tvrdením servisného odborníka o výmene dielov (za zánovné) a tvrdením odborníka z poisťovne o oprave poškodených dielov a nie o ich výmene, na vzniku ktorého rozporu žalobca nenesie žiadnu vinu. V zmysle § 442

ods. 1 OZ však musí byť žalobcovi kompenzovaná ujma, ktorá vznikla z titulu dopravnej nehody, teda skutočná škoda, ktorá sa prejavila v jeho majetkovej sfére tak, že došlo k zmenšeniu jeho majetku a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu.

37. Žalobca svoj nárok preukázal faktúrou autoservisu deklarujúcou výmenu poškodených dielov v súlade s objednávkou žalobcu, ktorá zároveň reflektovala odporúčania žalovaného v rozsahu dielov, ktorých výmena je potrebná ako aj znaleckým posudkom F. H..

38. V súvislosti s teóriou dôkazného bremena je potrebné zdôrazniť, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toto účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Pokiaľ teda žalovaný spochybňoval, že oprava bola realizovaná výmenou dielov a tvrdil, že došlo len k ich oprave ohľadom tejto skutočnosti ho zaťažovalo dôkazné bremeno, ktoré v konaní neunesol.

39. Odvolací súd reflektujúci základné princípy ako aj dôkaznú situáciu, do ktorej sa žalobca bez svojej viny dostal, považoval priznanie náhrady škody v žalovanej výške za súladné s princípom spravodlivosti.

40. K námietkam žalovaného ohľadom priznaných úrokov z omeškania odvolací súd už v zrušujúcom uznesení 2Co/4/2022 z 27.1.2023 odkázal na aktuálnu judikatúru Ústavného súdu SR, najmä na nález sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo/145/2017 z 22.11.2018, na ktorý žalovaný v odvolaní poukazuje, avšak aj na ďalšie rozhodnutia napr. sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo 14.10.2021 (zrušený rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/212/2017) a sp. zn. II. ÚS 263/2022 zo 7.9.2022, ktoré rozhodnutia zotrvali na tom, že poisťovňa voči ktorej si poškodený uplatnil nárok sa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody, avšak na úrok z omeškania poškodený nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťovnej udalosti. Ustanovenie § 11 ods. 8 ZoPZP upravuje len omeškanie poisťovateľa s plnením jeho povinnosti riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťovnej udalosti a jeho výsledky riadne poškodenému oznámiť, a nie aj omeškanie poisťovateľa so splnením jeho inej podstatnejšej právnej povinnosti včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody. Výklad tohto ustanovenia akého sa domáha odvolateľ nemožno akceptovať pre jeho prílišný formalizmus popierajúci zmysel a účel inštitútu úrokov z omeškania. Preto pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty na poskytnutie poisťového plnenia (plynúcej od doručenia faktúry dňa 9.8.2018) postupoval správne, preto odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná.

41. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§393 ods.2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).